

[Lone Dybkjær]

at man ad en anden vej end ad den kollektive trafikvej prøver at støtte de familier, der har behov for det, ud fra den principielle betragtning, at vi ved, det bliver fantastisk dyrt, hvis vi skal give til alle familier. Vi ved også fra alle undersøgelser, at det til syvende og sidst betyder, at de bedre stillede familier bliver endnu bedre stillet. Det er blevet resultatet af alle vores generelle tilskud, og det er det, der gør det så frygtelig betænkeligt at fortsætte med dem.

Når det drejer sig om daginstitutionerne, kan vi konstatere, at man primært har villet sikre personalet, i hvert fald sådan som beslutningsforslaget er lagt op. Jeg ved godt, man vil sige, at det selvfølgelig er børnene, man har villet sikre, men det tager sig nu en anelse opportunistisk ud. Jeg mener også her, at gennemsnitstallene ikke er så dårlige, og at det derfor ikke siger så frygtelig meget, at man skal have den normering, man har her.

Jeg føler, det havde været rigtigere, hvis man havde satset på en øget normering nogle af de steder, hvor der virkelig er behov for det. Der er da klart meget forskellige behov, alt afhængig af hvordan gennemsnitsforældreindtægten er i de områder, hvor børnehaverne og vuggestuerne ligger.

Jeg mener også, at personale og forældre har mulighed for en reel indflydelse. Det, der i virkeligheden skal til for at sikre i hvert fald forældrene indflydelse, er nedsat arbejdstid; det kommer vi til at drøfte senere i dag. Som det ligger i øjeblikket, kan vi godt sige, at forældrene skal have mere indflydelse på daginstitutionerne, men de har ikke tid til at gå ind i daginstitutionerne, og meget ofte vil det betyde, at de efterlader børnene derhjemme til en eller anden pasning, når de skal ind og øve denne medindflydelse.

Så er der det tredje punkt, nemlig udbygning af daginstitutionerne. Jeg er enig i, at målsætningen må være, at man skal udbygge, hvad skal jeg sige, pasningstilbuddene taget i meget bred forstand, men jeg mener ikke, det er rigtigt, at vi bare skematisk udbygger daginstitutionerne. Tværtimod mener jeg, vi skal prøve på at finde nogle nye former.

Vi har været fremme med nogle forslag om, at man skal prøve at skabe private fællesløsninger, altså at det offentlige giver støtte, når private går sammen og finder nogle fællesløsninger. Vi mener ikke, at daginstitutioner i alle tilfælde kan være lykkelige, men

det er klart, at vi skal stræbe efter, at der er et reelt tilbud til alle børn.

Angående det sidste punkt er jeg enig i det, nogle tidligere ordførere har sagt – og vist også socialministeren – nemlig at daginstitutionerne i dag jo kan anvendes i lokalområdet, hvis man vil, men det er da rigtigt, at man skal gøre overhovedet alt, hvad man kan, for at bryde de grænser ned, der er mellem institutionsområderne og det lokale område, hvor der jo – ubevidst om ikke andet – er barrierer. Det skal man gøre, både når det drejer sig om daginstitutionerne, og når det drejer sig om andre institutioner; man skal prøve at gøre dem så fleksible og brugbare som overhovedet muligt også uden for den egentlige åbningstid.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for den i beslutningsforslag nr. B 2 foreslåede forhøjelse af børnetilskuddene, så i hvert fald en større del af udgifterne til det at have børn bliver dækket.

Men jeg tror, det er meget vigtigt, at man sikrer sig, at de tilskud, der gives, virkelig kommer børnene til gode. Det, børn først og fremmest trænger til, ved vi er forældrenes tid, og jeg tror derfor, at der til forhøjede børnetilskud må være knyttet visse betingelser. Man kan ikke bare smide dem ud over det hele, idet det så blot vil betyde, at forældrene f.eks. køber et parcelhus, hvor børnene kan blive endnu mere ensomme, end de måske var i en noget dårligere bolig. Vi mener, der bør være knyttet betingelser til som f.eks., at en af forældrene bliver hjemme og passer børnene.

Jeg tror derfor ikke, det er nogen god idé at gøre daginstitutioner gratis. Det er institutioner, der er dyre i drift for samfundet, og som, hvis de anvendes i hvert fald som hel-dagsinstitutioner, vil berøve barnet tid sammen med forældrene.

Angående spørgsmålet om at gøre kollektiv trafik gratis vil jeg sige, der i hvert fald må være nogle restriktioner, ellers kunne man tænke sig, at disse børn farer af sted i hele deres fritid fra den ene ende af kommunen til den anden. Men om det skal strækkes videre, end det er i øjeblikket, kan jeg ikke udtale mig om her.